

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 14. maj 2009
J. nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 12. maj 2009 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 181, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 58:

"Europa-Kommissionens Joint Research Center (JRC) påpeger i rapporten "Biofuels in the European Context: Facts and Uncertainties" fra januar 2008, at det er umuligt med sikkerhed kan siges, at EU's program for biobrændstoffer vil have en positiv effekt på udledningen af klimagasser. Kan ministeren redegøre for JRC's konklusion?"

Svar:

Det er korrekt, at JRC i den omtalte rapport sammenfattende konkluderer, at det på grund af usikkerhederne vedrørende de indirekte virkninger ved gennemførelsen af EU's daværende program for biobrændsler, ikke kan siges med sikkerhed, at programmet samlet set vil medføre en reduktion af de samlede udledninger af drivhusgasser.

De indirekte effekter skyldes, at anvendelsen af råmateriale til biobrændsler giver anledning til øget import af planteolie i EU, som indirekte kan give anledning til afskovning, opdyrkning af marginaljorde mv.

Rapportens konklusion er blandt andet baseret på, at anvendelsen af biobrændsler i EU i 2020 vil udgøre 10 pct. af det samlede forbrug af brændsler til transportformål. Dette svarer til, at anvendelsen af biodiesel i EU i 2020 vil svare til 19 pct. af den globale produktion af vegetabiliske olier. Denne forudsætning er ikke længere gældende, idet VE-direktivet ikke fastlægger, at målsætningen om 10 pct. VE i 2020 skal opfyldes ved biobrændsler, men åbner for at andre former for vedvarende energi kan inddrages. Det kan derfor forventes, at der vil udvikle sig et mere differentieret forsyningsbillede, hvor biobrændsler samlet set indgår med mindre vægt end antaget i JRC's rapport. Herunder kan det også forventes, at 2. generations biobrændstoffer frem til 2020 kan spille en vigtig rolle.

Det betyder, at også at presset på den eksisterende produktion af fødevarer og planteolier vil være mindre, og dermed vil mulighederne for at inddæmme de indirekte effekter være tilsvarende større.

Jeg er dog enig i, at de indirekte effekter skaber en usikkerhed om CO₂-virkningerne af anvendelsen af biobrændstoffer. Det er derfor meget tilfredsstillende, at EU-Kommissionen, som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 12 til L 181, efter dansk ønske inden udgangen af 2010 skal fremlægge en rapport for

Parlamentet og Rådet, der vurderer virkningerne af de indirekte ændringer i arealanvendelsen på udledningerne af drivhusgasser, og foreslå måder hvorpå disse virkninger kan minimeres. Rapporten kan endvidere ledsages af en konkret metode til indregningen af de indirekte virkninger i fortrængningskravet i bæredygtighedskriterierne, således at disse også afspejler de indirekte virkninger. Dette vil skabe større sikkerhed om de positive virkninger ved anvendelsen af biobrændstoffer.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard